

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

DRUGI ODDELEK

SKLEP

Pritožba št. 32612/19
Boštjan ŠOBA
proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (drugi oddelek) je 14. decembra 2021 kot senat v sestavi:

Branko Lubarda, *predsednik*

Pauliine Koskelo,

Marko Bošnjak, *sodnika*,

in Hasan Bakirci, *namestnik sodnega tajnika oddelka*,

ob upoštevanju:

pritožbe (št. 32612/19) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: konvencija) pri Sodišču 10. 6. 2019 vložil slovenski državljani Boštjan Šoba, rojen leta 1968 in stanujoč v Vidmu, Dobropolje (v nadaljevanju: pritožnik), ki mu je bila odobrena pravna pomoč in ga je zastopal R. Završek, odvetnik iz Ljubljane;

sklepa, da se slovensko vlado (v nadaljevanju: vlado), ki jo zastopa njena zastopnica gospa Andreja Vran, državna odvetnica, obvesti o pritožbi na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije o zatrjevanem pomanjkanju nepristranskosti sodišča prve stopnje in da se preostali del pritožbe razglasi za nesprejemljivega;

sklepa, na podlagi katerega je bil ugovor vlade o sodelovanju sodnika Marka Bošnjaka pri presoji te zadeve zavrnjen;

stališč strank,

po razpravi sklenilo:

PREDMET ZADEVE

1. Pritožba se nanaša na očitano pomanjkanje nepristranskosti sodnice, ki je predsedovala sojenju, v katerem je bil pritožnik obsojen.

2. Leta 2003 je takratna sodnica na Okrajnem sodišču v Ljubljani D. F. obsodila pritožnika za pomoč B.Š. pri kaznivem dejanju jemanja podkupnine,

B.Š. pa za kaznivo dejanje jemanja podkupnine. Po razglasitvi sodbe je B.Š. rekel, da "je ta sodnica lahko sposobna samo čistiti WC-je na sodišču, kaj pa šele, da [bi] sodila", o čemer so poročali mediji. Nato je sodnica D.F. predlagala uvedbo kazenskega postopka zoper B.Š. zaradi razžalitve. V svoji obrambi je B.Š. razložil, da je bil na psihiatričnem zdravljenju, ki je vplivalo na njegovo presojo, in da je bil v šoku, ko je dal to izjavo, ter priznal, da je bila izjava neprimerna. Potem, ko je sodnica D.F. umaknila predlog za kazenski pregon, je sodišče 4. 6. 2007 ustavilo kazenski postopek zoper B.Š.

3. Medtem je bila v letu 2004 vložena nova obtožba zoper B. Š. in enajst drugih osumljencev, vključno s pritožnikom. Senat Okrožnega sodišča v Ljubljani v sestavi predsedujoče sodnice M.Š.Š. in dveh sodnikov porotnikov je postopek razdelil, v delu, ki se je nanašal na pritožnika, ki ni bil dosegljiv, saj je bil v Kanadi. Glede drugih obtožencev je sodnica M.Š.Š. 14. 7. 2007 izdala sodbo, s katero je *med drugim* spoznala B.Š. za krivega nadaljevanega kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja.

4. Ko je bil pritožnik leta 2001 izročen Sloveniji, je postopek zoper njega vodil senat Okrožnega sodišča v Ljubljani v sestavi predsedujoče sodnice D.F. (iste sodnice, ki je navedena v 1odstavku) in dveh sodnikov porotnikov. Na dan glavne obravnave 26. 9. 2011 je pritožnik vložil predlog za izločitev sodnice D.F. z utemeljitvijo, da ji zadeva ni bila zakonito dodeljena in da bi imela oprostilna sodba pritožnika pozitivne posledice za B.Š., ki ga je sodnica D.F. obtožila razžalitve. Senat je predlog zavrnil z navedbo, da je bila sodnici D.F. zadeva dodeljena po zakonitem postopku, in da B.Š. v tej zadevi ni bil soobtožen. Sodnica D.F. je tudi opozorila pritožnikovega zastopnika, da je vlaganje predloga 20 minut pred začetkom glavne obravnave zloraba procesnih pravic.

5. Med postopkom je sodišče zaslišalo več prič, pridobilo forenzične dokaze in preučilo izpise prometa na telefonu. 12. 12. 2011 je bil pritožnik obsojen zaradi storitve nadaljevanega kaznivega dejanja pomoči B.Š. h kaznivemu dejanju zlorabe uradnega položaja. Obsojen je bil na zaporno kazen. Sodišče je v sodbi pojasnilo, da je bil primer dodeljen sodnici D.F. na ustrezni pravni podlagi, da je bila krivda pritožnika določena na podlagi velikega števila dokazov in da so bile pritožnikove trditve glede pomanjkanja nepristranskosti v vsakem primeru nejasne in neutemeljene.

6. Pritožnik je v pritožbi trdil, da bi lahko izid postopka zoper njega vplival na B.Š., ki je ga je sodnica D.F. obtožila razžalitve. Prav tako je navedel, da "obstaja sum, da sodnica D.F. ne bi želela ugodnih učinkov za B.Š., kar [je bilo] povsem očitno iz obrazložitve." Višje sodišče v Ljubljani je njegovo pritožbo glede zatrjevanega pomanjkanja nepristranskosti zavrnilo v bistvu iz enakih razlogov, kot jih je navedlo prvostopenjsko sodišče, pri čemer je tudi ugotovilo, da je izjava priče B.Š. pomenila samo manjši del izvedenih dokazov v postopku.

7. Vrhovno sodišče je pritožnikovo zahtevo za varstvo zakonitosti zavrnilo.

8. Ustavno sodišče je 26. 11. 2018 s sedmimi glasovi proti enemu odločilo, da ne bo sprejelo pritožnikove ustavne pritožbe v obravnavo.

9. Pritožnik se je na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije pritožil, da sodnica D.F. v kazenskem postopku zoper njega ni mogla veljati za nepristransko zaradi svojega položaja oškodovanke v postopku zoper B.Š. zaradi razžalitve. Pritožnik je zlasti trdil, da bi, če bi bil v postopku leta 2011 oproščen, to verjetno vodilo do ponovne uvedbe kazenskega postopka zoper B.Š., kar bi omajalo podlago za kazenski pregon zaradi razžalitve, ki ga je sprožila sodnica D.F. Pritožnik je torej trdil, da je bila sodnica zainteresirana, da ga obsodi.

PRESOJA SODIŠČA

10. Glavna načela glede zahteve po nepristranskosti v smislu prvega odstavka 6. člena konvencije so bila povzeta v zadevi *Khodorkovskiy in Lebedev proti Rusiji*, št. 11082/06 in 13772/05, §§ 537 in 538, 25. 7. 2013. V zvezi s tem je treba opozoriti, da samo dejstvo, da je sodnica ali sodnik že odločal o podobnih, vendar nepovezanih kazenskih obtožbah ali da je že sodil soobtožencu v ločenem kazenskem postopku, samo po sebi ne zadostuje, da bi vzbudilo dvom o nepristranskosti te sodnice ali tega sodnika v naslednji zadevi (glej med številnimi viri *Kriegisch proti Nemčiji* (sklep), št. 21698/06, 23. 11. 2010). V obravnavani zadevi Sodišče v pritožnikovih navedbah ne najde ničesar, kar bi utemeljevalo, da je prejšnje sojenje, na podlagi katerega sta bila pritožnik in B.Š. leta 2003 obsojena zaradi podkupovanja, vplivalo na vprašanje o pritožnikovi krivdi ali da je sodišče, ki je leta 2011 odločalo v kazenskem postopku zoper njega, zavzelo vnaprejšnje stališče do utemeljenosti njegove zadeve. Sodišče nadalje ugotavlja, da sodnica D.F., ki je leta 2011 predsedovala sojenju, v katerem je bil pritožnik spoznan za krivega nadaljevanega kaznivega dejanja pomoči B.Š. pri storitvi kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja (glej 5 odstavek), ni imela nobene vloge v sojenju, v katerem je bil B.Š. leta 2007 spoznan za krivega nadaljevanega kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja (glej 3 odstavek).

11. Pritožnik je tudi trdil, da je bilo sodnici D.F. v interesu, da ga obsodi v kazenskem postopku leta 2011 na podlagi kazenskega pregona zaradi razžalitve, ki ga je sprožila zoper B.Š. (glej 1 odstavek). Sodišče ugotavlja, da čeprav je bil B.Š. soobtožen s pritožnikom v sojenju leta 2003 in tudi v nadaljnjih sklopih postopka, se je kazenska zadeva zaradi razžalitve, ki jo je sprožila sodnica D.F., nanašala na izjavo B.Š. in ne na pritožnika. Ta izjava je bila povezana z obsodbo leta 2003 in ne z obtožbo, zaradi katere so pritožniku sodili leta 2011. Poleg tega je B.Š. priznal, da je bila izjava neprimerna, kazenski postopek zaradi razžalitve pa je bil leta 2007 ustavljen (glej 1 odstavek), torej že dolgo pred sojenjem zoper pritožnika leta 2011.

12. V teh okoliščinah in ob odsotnosti kakršnih koli znakov sovražnosti ali nenaklonjenosti sodnice D.F. do pritožnika Sodišče meni, da so trditve

SKLEP ŠOBA PROTI SLOVENIJI

pritožnika o pomanjkanju nepristranskosti neutemeljene. Nazadnje ugotavlja, da so pritožnikove trditve o pristranskosti, ki so bile oblikovane precej nejasno, obravnavali tako senat Okrožnega sodišča v Ljubljani kot tudi pritožbena sodišča v svojih presojah obsodbe pritožnika, njihove ugotovitve pa so bile obrazložene in so temeljile na ustreznih pravnih podlagah.

13. Zato Sodišče ugotavlja, da nič ne kaže na kršitev prvega odstavka 6. člena konvencije. Iz tega sledi, da je treba to pritožbo zavrniti kot očitno neutemeljeno v skladu s točko a tretjega odstavka in četrtem odstavkom 35. člena konvencije.

Iz teh razlogov Sodišče soglasno

razglaša, da je pritožba nesprejemljiva.

Sestavljeno v angleškem jeziku in poslano v pisni obliki 20. januarja 2022.

Hasan Bakırcı
namestnik sodnega tajnika

Branko Lubarda
predsednik